

X. Sociale, kulturelle og humanitære spørgsmål.

1. Konvention om informationsfrihed.

Behandlingen af udkastet til konventionen om informationsfrihed, som ikke var blevet afsluttet af 3. forsamlings 2. del, blev af forsamlingen ved en resolution af 20. oktober 1949 udsat til 5. plenarforsamling. Samtidig anmodede man menneskerettigheds-kommissionen om at optage passende bestemmelser om informationsfrihed i udkastet til den internationale pagt om menneskerettighederne.

De skandinaviske lande stemte for resolutionen, der vedtoges med 38 stemmer mod 10, medens 10 ikke stemte.

Samtidig vedtog man enstemmigt en beslutning om at opfordre alle medlemsstater til at give personer fra alle landes nyheds-tjenester, der er anmeldt ved De Forenede Nationer eller de særlige institutioner, fri adgang til de lande, hvor De Forenede Nationer og disse institutioner holder møder eller har indkaldt konferencer.

2. Forskelsbehandling af immigrantarbejdere.

Spørgsmålet om visse staters forskelsbehandling af immigrantarbejdere, især arbejdere, der er rekrutteret blandt flygtninge, stod allerede på dagsordenen for 3. plenarforsamlings 2. del, men behandlingen blev da udsat til 4. forsamling. Polen, der havde rejst spørgsmålet, fremsatte et resolutionsudkast, der gik ud på at forbyde diskriminering, at yde repatriering på immigrationslandets bekostning og at kræve særlige gensidige konventioner som grundlag for benyttelsen af sådan arbejdskraft.

Det blev heroverfor fremhævet, at hele spørgsmålet var blevet grundigt undersøgt af den internationale arbejdsorganisation, som havde vedtaget en konvention om emnet. — Den britiske delegation fremsatte forslag til en resolution, der indeholdt en henvisning til det af den internationale arbejdsorganisation vedtagne konventionsudkast, samt oversendte referaterne af de stedfundne drøftelser til nævnte organisation med an-

modning om at søge konventionen vedtaget snarest af sine medlemmer.

Det polske forslag forkastedes i 3. udvalg, medens det britiske forslag godkendtes såvel i udvalget som i forsamlingen, sidste sted med 45 stemmer mod 6. De nordiske lande stemte for det britiske forslag begge steder.

3. Flygtninge og statsløse personer.

I anledning af, at den internationale flygtningeorganisation skulle ophøre fra den 30. juni 1950, havde det økonomiske og sociale råd anmodet generalsekretæren om at undersøge, på hvilken måde De Forenede Nationer herefter bedst kunne tage sig af flygtningeproblemet. Resultatet forelå i form af et memorandum, hvori generalsekretæren foreslog at oprette et særligt FN-flygtningekontor med en højkommisær i spidsen fra den 1. januar 1951 og nærmere redegjorde for kontorets funktioner. Medens den almindelige indstilling var, at ingen flygtning kan tvinges til at vende tilbage til sit oprindelsesland mod sin vilje, angreb Sovjetunionen den internationale flygtningeorganisation, som den beskyldte for at forhindre hjemsendelsen, og krævede, at forsamlingen skulle henstille til medlemsstaterne at søge flygtningene hjemsendt i 1950. Der blev fremsat resolutionsforslag af Sovjetunionen, Frankrig og De Forenede Stater; de to sidstnævnte forslag blev erstattet af et fælles fransk-amerikansk forslag, som efter at være blevet underkastet en række ændringer vedtoges af 3. udvalg. Det vedtoges af plenarforsamlingen den 3. december 1949 med 35 stemmer (deriblandt Danmark) mod 7, medens 13 ikke stemte. Højkommisærens kontor oprettes herefter fra den 1. januar 1951, og kun de rent administrative udgifter forbundne hermed skal bæres af De Forenede Nationers budget. En samtidig vedtaget resolution opfordrer indtrængende alle stater til at yde den internationale flygtningeorganisation den videst mulige bistand.

Gennem hele debatten gik ønsket om, at De Forenede Nationers medlemsstater i